

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 226.341 van 5 februari 2014

A. 207.376/XV-2145

In zake: **JANSSENS** Margareta,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. M. HERBATSCHEK, advocaat,
rue de Faux 63
1490 Court-Saint-Etienne,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de gouverneur van de provincie Waals-Brabant,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. B. RENSON, advocaat,
Pater Eudore Devroyestraat 47
1040 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, XVe KAMER,

Gezien het op 19 december 2012 ingediende verzoekschrift waarbij Margareta Janssens de nietigverklaring vordert van de “beslissing van de gouverneur van de provincie Waals-Brabant van 22 oktober 2012, waarbij haar aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen niet-ontvankelijk wordt verklaard, dat wapen verbeurdverklaard wordt en de Procureur des Konings van Nijvel gemachtigd wordt over dat wapen te beschikken”;

Gelet op arrest nr. 222.685 van 28 februari 2013 waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer E. THIBAUT, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 januari 2014, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 4 februari 2014 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer M. LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. HERBATSCHKEK, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. P. CRABBE, *loco* Mr. B. RENSON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer E. THIBAUT, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

Verzoekster heeft in 1992 een vergunning gekregen tot het voorhanden hebben van een lang wapen met randpercussie van het merk Western, model “lever action”, serienummer 2810. In het verzoekschrift wordt aangegeven dat ze tevens twee andere wapens bezit, die niet nauwkeurig worden omschreven, maar waarvoor alle vergunningen op tijd zijn aangevraagd. Op 30 juni 2009 verzoekt ze de verwerende partij om inlichtingen betreffende de vergunning tot het voorhanden hebben van vuurwapens. De gouverneur van de provincie Waals-Brabant zendt haar op 3 juli bij wijze van antwoord een formulier dat ingevuld en samen met de vereiste stukken moet worden teruggezonden. Vervolgens richt verzoekster aan de gouverneur een aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen (hernieuwing van een vergunning tot het voorhanden hebben), waarvoor het sportief en recreatief schieten als reden worden opgegeven. Op 30 mei 2012 verzoekt de gouverneur de korpschef van de lokale politie Ouest Brabant wallon om inlichtingen over het wapen in kwestie. Op 2 juli zendt verzoekster aan het kabinet van de gouverneur een afschrift van het attest dat het wapen “Winchester .22 LR” bij een wapenhandelaar in bewaring is gegeven. Op 28 september brengt de verbindingsofficier van de verwerende partij verzoekster ervan op de hoogte dat haar aanvraag wel degelijk onderzocht is maar dat ze die aanvraag uiterlijk op 31 oktober 2008 had moeten indienen; hij stelt dat de aanvraag pas op 25 juli 2009 is

ingediend en dat het loutere bestaan van die vertraging meebrengt dat de aanvraag niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Hij deelt haar mee dat dan ook overwogen wordt tot niet-ontvankelijkheid te besluiten en dat zij wordt verzocht haar eventuele opmerkingen en bezwaren binnen vijftien dagen mee te delen.

Op 22 oktober 2012 verklaart de gouverneur de aanvraag niet-ontvankelijk bij een als volgt gesteld besluit:

“De gouverneur van de provincie Waals-Brabant,

Gelet op de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, hierna de “wapenwet” genoemd, inzonderheid op artikel 11;

Gelet op het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wet van 3 januari 1933, inzonderheid op artikel 14;

Gelet op de aanvraag tot hernieuwing van de vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen, op 30 juni 2009 ingediend door mevrouw Margareta JANSSENS;

Gelet op de brieven betreffende die aanvraag die op 15 juli 2010 en 30 mei 2012 aan de lokale politie Ouest Brabant wallon zijn gezonden;

Gelet op de brief van mevrouw Margareta JANSSENS van 2 juli 2012;

Gelet op de e-mail die mevrouw Margareta JANSSENS op 11 augustus 2012 aan de kabinetschef van de gouverneur heeft gezonden;

Gelet op de e-mail die meester Michaël Harbatschek, advocaat van mevrouw Janssens, op 17 september 2012 aan de dienst Wapens van het provinciebestuur van Waals-Brabant heeft gezonden;

Gelet op de aangetekende brief met ontvangstbewijs die op 28 september 2012 aan mevrouw Margareta JANSSENS is gezonden en waarin haar mijn voornemen ter kennis wordt gebracht om haar aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen niet-ontvankelijk te verklaren;

Gelet op de e-mail die meester Michaël Harbatschek, advocaat van mevrouw Janssens, op 12 oktober 2012 aan het diensthoofd van de dienst Wapens van het provinciebestuur van Waals-Brabant heeft gezonden;

Gelet op de inlichtingen die bij het centraal wapenregister zijn verkregen;

Overwegende dat mevrouw Margareta JANSSENS, geboren te Brussel op 15.09.1946, woonachtig te 1430 REBECQ – Drève du Bois des Moines, 12 – op 30 juni 2009 een aanvraag heeft ingediend tot hernieuwing

van de vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig vuurwapen, te weten:

Een lang wapen met randpercussie van het merk Western, kaliber 22LR, nummer 2810;

Overwegende dat de lokale politie Ouest Brabant wallon mij, naar aanleiding van de brieven van 15 juli 2010 en 30 mei 2012 die ik aan die politie had gericht, heeft meegedeeld dat het wapen in kwestie op 29 juni 2012 in bewaring was gegeven bij wapenhandelaar ANGIOI, welke informatie mevrouw JANSSENS in haar brief van 2 juli 2012 heeft bevestigd;

Overwegende dat mevrouw JANSSENS in de e-mail die ze op 11 augustus 2012 aan de kabinetschef van de gouverneur heeft gezonden, meedeelt dat ze haar aanvraag tot hernieuwing van de vergunning tot het voorhanden hebben inderdaad op 30 juni 2009 heeft ingediend, maar betoogt dat “de wet betreffende de vuurwapens talloze keren is gewijzigd”;

Overwegende dat meester Michaël Herbatschek, advocaat van mevrouw Janssens, in de e-mail die hij op 17 september 2012 aan de dienst Wapens heeft gezonden, wijst op het feit dat zijn cliënte nooit een aanmaningsbrief van mijn diensten heeft ontvangen met een verwijzing naar de verplichting om haar aanvraag voor een bepaalde vervaldag in te dienen, in tegenstelling tot wat in het administratief arrondissement Brussel gedaan is, welke situatie de Raad van State reeds ten gunste van de wapenhouders heeft beslecht;

Overwegende dat het provinciebestuur van Waals-Brabant zowel aan de politiediensten als aan de bevolking regelmatig inlichtingen heeft verstrekt over die nieuwe wetgeving, onder meer door een persbericht van 28 oktober 2008 dat in de schrijvende pers en op televisie is verspreid;

Overwegende dat geen enkele bepaling van de voornoemde wapenwet voorschrijft dat aan de houders van vergunningsplichtige wapens een aanmaningsbrief of specifieke en geïndividualiseerde inlichtingen moeten worden gezonden;

Overwegende dat meester Michaël Herbatschek, advocaat van mevrouw Janssens, in zijn e-mail van 12 oktober 2012 meedeelt dat zijn cliënte niets wenst toe te voegen aan het betoog van haar e-mail van 17 september 2012;

Overwegende dat de vergunning tot het voorhanden hebben van het lang wapen met randpercussie van het merk Western, kaliber 22LR, nummer 2810, op naam van mevrouw Margareta JANSSENS, op 28 september 1992 door de gemeentepolitie van Rebecq is afgegeven;

Overwegende dat die vergunning tot het voorhanden hebben sinds 1 november 2008 is vervallen, overeenkomstig artikel 48, § 2, van de wet van 8 juni 2006;

Overwegende dat mevrouw Margareta JANSSENS dat wapen illegaal voorhanden heeft overeenkomstig punt 3.5 van de omzendbrief van 29 oktober 2010;

Overwegende dat, overeenkomstig dezelfde omzendbrief, elke handeling die wordt gesteld door een persoon die een wapen illegaal voorhanden heeft, ook illegaal is. Het wapen moet dan ook in beslag worden genomen. Het mag niet worden verkocht, ook niet aan een wapenhandelaar;

BESLUIT

Artikel 1. De aanvraag tot hernieuwing van de vergunning tot het voorhanden hebben van het lang wapen met randpercussie van het merk Western, kaliber 22LR, nummer 2810, is niet-ontvankelijk.

Artikel 2. Aan de procureur des Konings van Nijvel wordt de taak opgedragen om aan het wapen dat bij wapenhandelaar Angioi in bewaring is gegeven, de bestemming te geven die hij nuttig acht.

Artikel 3. Mevrouw Margareta JANSSENS dient de vergunning tot het voorhanden hebben, die hierna nader wordt omschreven, terug te bezorgen aan de korpschef van de lokale politie Ouest Brabant wallon:

- vergunning tot het voorhanden hebben nr. 4/251231/92/438, afgegeven op 28 september 1992, voor een lang wapen met randpercussie, van het merk Western, kaliber 22LR, nummer 2810.

Artikel 4. Van deze beslissing wordt bij aangetekende brief met ontvangstbewijs kennis gegeven aan de betrokkene.

Artikel 5. Deze beslissing wordt overgezonden aan de procureur des Konings van Nijvel en aan de korpschef van de lokale politie Ouest Brabant wallon.

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep wordt ingesteld met een verzoekschrift, gericht aan de hoofdgriffier van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel. Het moet worden ingesteld binnen een termijn van zestig dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissing. Het verzoekschrift kan door uzelf of door een advocaat worden ondertekend.

Waver, 22 oktober 2012.

De gouverneur,

Marie-José Laloy”.

Dat is de bestreden handeling.

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat ze betoogt dat de termijn vermeld in de artikelen 44 en 48 van de wapenwet haar niet kan worden tegengeworpen omdat ze is gediscrimineerd, inzonderheid ten aanzien van de

Brusselse wapenhouders, in zoverre ze niet over dezelfde inlichtingen beschikte inzake de verplichtingen die de wapenwet haar oplegde; dat ze aanvoert dat de Brusselsaars wier wapens in het centraal wapenregister geregistreerd waren (te weten alle wapens waarvoor, zoals voor het hare, een verklaring was afgelegd of een vergunning was verleend) en die op 1 september 2008 nog geen verklaring of aanvraag tot hernieuwing hadden ingediend van hun vergunning tot het voorhanden hebben, met een brief van hun gouverneur van die verplichting in kennis zijn gesteld en dat haar een dergelijke brief niet is gezonden alhoewel haar wapens altijd in het centraal wapenregister geregistreerd zijn geweest en de gouverneur van haar provincie dus in staat was te zorgen voor dezelfde bekendmaking als haar Brusselse ambtgenoot; dat het voor haar des te nadeliger was van die informatie verstoken te zijn daar op de achterkant van haar vergunningen tot het voorhanden hebben het volgende was aangegeven: “in geval van intrekking of schorsing van de vergunning, geeft de Minister van Justitie of de provinciegouverneur bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs kennis van de beslissing aan de houder”, zodat ze gegronde redenen had om ervan uit te gaan dat zij, zolang ze geen dergelijke brief ontving, zich geen zorgen behoefde te maken en het wapen nog steeds regelmatig voorhanden had; dat ze erop wijst dat de wapenwet federaal is, dat de provinciegouverneurs in deze aangelegenheid optreden als vertegenwoordigers van de federale overheid, die ervoor moet zorgen dat de wet aan heel de bevolking in kwestie op uniforme wijze wordt bekendgemaakt, dat de verwerende partij door deze verplichting niet na te leven een niet te rechtvaardigen discriminatie in het leven heeft geroepen in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, dat de inlichtingen waarvan de verwerende partij beweert dat zij ze aan de bevolking heeft verstrekt deze analyse geenszins aantasten, dat het immers ging om algemene en niet-concrete inlichtingen die nooit specifiek aan haar zijn gericht, in tegenstelling tot wat men in het administratief arrondissement Brussel heeft gedaan, dat de termijn vermeld in de artikelen 44, § 2, en 48, tweede lid, van de wapenwet haar wegens deze discriminatie die in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en non-discriminatie niet te rechtvaardigen is, niet kan worden tegengeworpen; dat ze zich beroept op de rechtspraak van arrest nr. 214.913 van 1 september 2011, *Van Paesschen*;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de artikelen 44 en 48 van de wapenwet voorschrijven dat alle houders van vuurwapens waarvoor tot dan toe geen vergunning tot het voorhanden hebben vereist was of waarvoor sinds meer dan vijf jaar voor de datum van 9 juni 2006 een vergunning tot het voorhanden hebben afgegeven was, uiterlijk op 31 oktober 2008 bij de gouverneur van de provincie van hun woonplaats een vergunning tot het voorhanden hebben moeten aanvragen; dat de verwerende partij betoogt dat het in casu niet te betwisten valt en niet wordt betwist dat de aanvraag die verzoekster heeft ingediend voor het voorhanden hebben van “haar negen wapens” (?? er is slechts één wapen in het geding) van na 31 oktober 2008 dateert en dat de gouverneur van de provincie Waals-Brabant de aanvraag derhalve niet-ontvankelijk heeft verklaard omdat ze te laat is ingediend; dat ze betoogt dat verzoekster zich niet met recht kan beroepen op

de rechtspraak van arrest nr. 214.913 aangezien ze niet kan beweren, zoals in het geval waarover dat arrest uitspraak heeft gedaan, dat ze niet op de hoogte was van de nieuwe bepalingen van de wapenwet en van de verplichting die op haar rustte om uiterlijk op 31 oktober 2008 een nieuwe aanvraag in te dienen tot het verhanden hebben van de verweerwapens die ze bezat; dat de verwerende partij erop wijst dat in de bestreden handeling wordt aangegeven dat de nieuwe wapenwet via verschillende al dan niet officiële informatiekkanalen voldoende is bekendgemaakt en dat de gouverneur van Waals-Brabant erop heeft toegezien dat de bevolking van haar provincie op de hoogte werd gebracht met een persbericht van 28 oktober 2008, “dat in de schrijvende pers en op televisie is verspreid”; dat ze opmerkt dat verzoekster in haar aanvraag van 30 juni 2009 zelf gewag heeft gemaakt van de “talrijke wijzigingen die de laatste jaren in de wapenwetgeving zijn aangebracht”; dat ze hieraan toevoegt dat verzoekster in casu vóór het instellen van haar beroep nooit heeft gesteld dat ze het slachtoffer was van de verschillende behandeling die ze thans aan de kaak stelt en dat ze nooit heeft beweerd niet op de hoogte te zijn van de nieuwe wetsbepalingen; dat het beroep volgens de verwerende partij te laat is ingesteld wegens een nalatigheid of een verzuim van verzoekster, welke zij thans niet als excuus kan gebruiken; dat ze ten slotte oordeelt dat arrest nr. 214.913 niet in rechte kan worden gevolgd aangezien de wet niet bepaalt dat de administratie aan de wapenhouders, opgenomen in het centraal wapenregister, de vervaldatum van 31 oktober 2008 moest meedelen, en dat de grieven van verzoekster in feite niet op de wet zelf betrekking hebben, maar op de uitvoering van de wet, die op een bepaald tijdstip niet voor alle burgers van het land dezelfde zou zijn geweest; dat ze betoogt dat de Raad van State niet bevoegd is om zich uit te spreken over de wettigheid van de uitvoering die aan een wet of aan een bestuurshandeling is gegeven, maar enkel om de wettigheid van een bestuurshandeling te beoordelen; dat ze betwist dat het beginsel van behoorlijk bestuur, dat in het middel impliciet wordt aangevoerd, haar zou hebben verplicht de wapenhouders door middel van geïndividualiseerde informatie op de hoogte te brengen van hun verplichtingen; dat volgens haar voor informatie aan de burgers is gezorgd zodra de wet goedgekeurd was, eerst door de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* en vervolgens door krantenartikels en verklarende brochures, en dat die informatiecampagnes, die tot iedereen gericht waren, doeltreffend zijn geweest; dat ze betoogt dat het feit dat een gewest, met toepassing van het beginsel van de regionale autonomie, heeft geoordeeld dat het een goed idee was individuele brieven te zenden aan de wapenhouders die op haar grondgebied bekend waren, in dit geval niet kan gelden als bewijs dat de bepalingen waarnaar in het middel verwezen wordt, geschonden zouden zijn; dat ze haar betoog in de laatste memorie herhaalt;

Overwegende dat, gelet op het gevaar voor divergentie in de rechtspraak van de VIIe en XVe kamer van de afdeling Bestuursrechtspraak, de voorzitter van die afdeling verzocht moet worden de zaak overeenkomstig artikel 92 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State naar de algemene vergadering te verwijzen,

BESLUIT

Artikel 1.

De uitspraak wordt uitgesteld.

Artikel 2.

De zaak wordt aan de voorzitter van de Raad van State voorgelegd opdat ze voor de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak wordt gebracht.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XVe kamer, op vijf februari tweeduizend veertien door:

de Hr.	M. LEROY,	kamervoorzitter,
de Hr.	P. LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	D. DÉOM	staatsraad,
Mevr.	N. ROBA	griffier

De griffier

De voorzitter

N. ROBA

M. LEROY

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973**